

Amíg a pirospeptides ELJUT SZEGEDRE

Elmulik a vihar

Uj erőre kap a szőregi Vörös Rózsa

— Azt a pirospeptides kartont legyen szives megmutatni — mondja Szabó Jánosné szőregi lakos az Állami Áruház kiszolgálójának.

— Tessék várni, egy pillanatra...

Es a legkönynyebb, leemel a polcra a mutatós kartont. Napjainkban különösen, minden kereskedő rábeszélés nélkül megveszi a vásárlók az árut, sőt örülnek, hogy egyáltalán kaphatnak. Kevés kiszolgálónak, és vevőnek jut eszébe vásárlás közben, hogy mennyi munka van e mögött a pirospeptides karton mögött. Most kedves vásárló, kedves olvasó engedje meg, hogy egy kis ízelítőt adjunk ebből a munkából, már annyit, amennyit egy rövid riportban adni lehet.

A Dorozsmai Pamutszövő udvarháza begördült az áruval megrakott autó. Nyersanyag érkezett. Nem messziről, a Szegedi Textilművekből. A fonál bekerül a raktárba, s innen indul el...

Az előkészítő az első állomás. A Dorozsmai Pamutszövőben. Itt dolgozik Varga Jánosné, a láncfonalat fűzi. Naponta öt-ezer finom szál találja meg „helyét” Vargáné segítségével. Úgyes, fűrge kislány Hajós Rózsa. Ő vetülék-csévét készíti. Elmondta, hogy október 23-án előtt naponta 55 kiló fonál haladt keresztül gépén, s most már örömmel jelenti, hogy

az 54-ik kilónál tart.

Az előkészítéshez tartozik a fonál frezése. Veres Ferenc frezőmester munkájától függ, hogy milyen lesz az anyag tartása. Az is tőle függ, hogy milyen könynyű lesz a fonál további megmunkálása, mert szőszös fonállal nehéz dolgozni. Egy óra alatt 800—900 méter fonál halad keresztül különleges gépén, s a mennyiség körülbelül fedezi a szövőnők anyagszükségletét.

Az előkészítőtől a szövődébe kerül a fonál. Serény munka folyik, vidáman kattognak a gépek, jókedvűek a szövőnők. Hogy miért? Hat gépen dolgoznak. Eddig ugyanis tíz gépen dolgozott egy szövőő, s kérsükre a munkástanács csökkentette a gépek számát. Ezzel a szövőnők munkáját könnyítették, s

új munkasörket is alkalmazhattak.

Dudás Ferencné otthonosan mozog gépei között.

— Tizenhárom éves korom óta dolgozom az üzemben — mondja — most már 30 éves vagyok. Amikor meghallottam, hogy más üzemekből küldenek el munkásokat, nagyon féltem, hogy nálunk is bekövetkezik, s talán én is az elküldöttek közé kerülök. Örülök, hogy erre nem került sor. Most már úgy, mint régen, három műszakban dolgozunk. Van nyersanyagunk, energiánk.

Fűrgén, gyorsan dolgozik, meglátszik, hogy jó munkás. A művezető elmondta, hogy a szakma kiváló dolgozója. Dudás Ferencné, Losoncz Mihályné, Lakó Józsefné, Lajkó Imréné, Heves Ferencné és a többi régi munkásarcok között új arcokkal is találkozunk.

— Hallottam, hogy munkásfelvételt van — mondja Lajkó Károlyné, — én is jelentkeztem. Eddig a Jutafügyárban dolgoztam, majd gyermekem született, s otthagytam a gyárat. De szívem visszahúzott

a gép mellé, s most itt vagyok. Az új munkások egyelőre szakmunkás mellett dolgoznak, míg bele nem jönnék a munkába. Elías Ferencné is új munkás. Dunapenteletről jött haza, Dorozsmára. S még rajtuk kívül 18 új szövőő dolgozik az üzemben.

Nem, ne gondolja kedves vásárló, hogy már innen, a szövődéből az üzletbe kerül az anyag. Előbb a „közvetítőkai műhelybe”, a tisztítóba kerül, — úgy látszik, nemcsak a nők privilégiuma a kozmetika, — itt a felesleges szálakat, csomókat távolítják el. Majd a minőségi ellenörök osztályozzák az árut.

— Termelésünk 93.3 százaléka elsőszálú áru. Lényegesen

jobb a minőségi munkánk.

mint október előtt — mondja Molnár Erzsébet minőségi ellenör — magyarázata könnyű: 6 gépen dolgoznak szövőnők. Nagy göngyölegekben ezután

ismét a raktárba kerül az áru. Az üzem elérte már a múlt év szeptemberének termelési színvonalát. Innen, a raktárból havonta 300 ezer méter kartont, ing- és ágynemő-anyagot küldenek a dorozsmaiak az öbudi és a székesfehérvári kikészítőbe és innen...

...és innen az ország legkülönbözőbb vidékeire, így Szegedre is jut a dorozsmaiak termeléséből.

Mindnyájan örömmel vettük tudomásul, hogy Juhász Gyula, az alföldi táj, a tiszai füzesek, az alföldi nép és a szegedi munkásosztály nagy költője emlékének ápolására az egyetem és a TTIT kezdeményezésére Juhász Gyula-emlékbizottság alakult. Örömmel, mert Juhász Gyula neve egyet jelent a haladás szolgálatával, a munkásosztály ügyével, a függetlenség és a világot átfogó szellemi szabadság gondolatával. Juhász Gyula emlékének méltó-ápolása egyik legnevesebb feladatunk mindnyájunknak, szegedieknek. Aki csak ismerte őt, szeretettel őrzí emléket. Szeretettel és tisztelettel emlékeznek rá a munkások, akiknek a munkásotthonban tartotta előadásait; — a párharcosok, akikkel hosszú-hosszú vitákban tisztázták a szocializmus és emberség értelmét; a kultúra munkásai, akiket versben, vezércikkben óvott a szovinizmustól, a nemzeti elfogultságtól. Ő, aki ezt a földet mindannyiúnknál jobban szerette.

Különös jelentősége, szerepe van Juhász Gyula életé, működésé megismertetésének ma. Az eszmék, nézetek kavargása, jóindulatú kéte-

OPERETT HANGVERSENY a Juhász Gyula Művelődési Otthonban

A Juhász Gyula Művelődési Otthonban megindult egy egyre sokoldalúbb az élet. A balettiskola, a szabás-varrás szakkör és a játékkészítő szakkör már december eleje óta működik. Próbál az énekkar és a zenekar is. A szokásos csütörtöki délutáni lemezhangverseny sorozata is megkezdődött. Ma délután 4 órakor a legkedveltebb operett-dalokból, szíveshöz szóló kerin-gőkől összeállított műsorról hallgathatnak a könnyűzene kedvelői. Equébeként az a tapasztalat, hogy a komoly zenei délutánok nepesebbek. Ezért mához egy hétre Verdi Requiem-jét igérik a komoly zene kedvelőinek.

Az iskolai szílnet idője alatt az otthon a legfiatalabbak szórakoztatásáról is gondoskodik. A könyvtár mindennap délelőtt 10-től délután 4 óráig kölcsönöz. Sok az ifjúsági olvasó, számukra egy-egy könyvet 5—6 példányban is be kell szerezni. Hétfőn és vasárnap a gyerekek báb-szakkörön a bábjáték tanulásával töltik idejüket.

— AZ ÚJ NÉMET GÉPEK beszerelését végző német szakemberek a Szegedi Kenderfonógyárból december hónapban hazautaztak, mert az energiahány és más gátló körülmények miatt nem tudták folytatni a munkát. Azzal búcsúztak, hogy értesítést várnak; mikor jöhetnek? Az értesítés már postán van, így hamarosan ismét megkezdik majd a szerelő munkát. Távozásuk óta egy vagon gép is érkezett az üzembe az NDK-ból, s ezek beépítésével már teljes lesz az új géppark.

— Tessék kérem, itt az anyag, — szölt udvariasan a kiszolgáló, és a pirospeptides karton mellé több színű kartont rakott.

— Melyiket válasszam? — tá-nódott Szabóné — ez a piros az enyém lesz, a fekete a nagymamámé. Vegyék-e többet? Nyáron vajon lesz-e karton?

A Dorozsmai Pamutszövő dolgozóinak jó munkája biztosíték: less!

(Zs)

A költőhöz méltóan!

Juhász Gyula:

A DOLGOZÓKHOZ

Kőművesek, kik hordjátok a téglát,
Hogy égbetörjön torony és tető,
Ugye tudjátok, hogy szent a verekjt?
Hogy minden nagyság abból ered?

Lakatosok, kik záratok csináltok,
Melyek megörzik a kincseket,
Ugye tudjátok, hogy a nyitja hol van
Annak, hogy inség és nyomor lehet?

Asztalosok, kik fűrtök és faragtok,
Hogy asztal, ágy és koporsó legyen,
Mikor készítették már egy nagy koporsót,
Melyben a szolgaság lesz a tetem?

Vasutasok, kik lámpákkal jeleztek,
Es sípoltok, ha indul a vonat,
Tudjátok-e, hogy egy új állomás vár,
Hol mást nem látni, mint munkásokat?

(A költő a verset az ellenforradalom időszakában, valószínűleg a »Munka«, a »Munkásotthon homlokára« című versekkel egy időtájt, 1920-ban írta).

lyek és ártó szándékú tagadatok idejében iránytű, útmutató élete, humanizmusa, szenvedélyes hite a haladásban. Juhász az első világháború éveit alatt példátlan erkölcsi bátorsággal előadás-sorozatban mutatja be Makón a háborús erők igazi arcúlatát; az őszirózsás polgári demok-

Tárlat Franciaországban

A legnagyobb sikerű csendélet az Egyiptom elleni agresszió után

Nagyobb mennyiségű külföldi áru érkezik

Szeged is jelentős tétel cipőt kap

— Ismét nagyobb mennyiségű külföldi áruszállítást vár a kereskedelem. Szakemberek a baráti országokban járva újab 400 ezer pár cipő szállítását kötötték le. Ebből a mennyiségből Szegedre is jelentős tétel ér-

Másodszor szült hármasikreket

A 37 éves Frances Blankship decemberben a chikagói Jackson-Park-kórházban másodszor adott

életet hármasikreknek. Első hármasikrei 1952. május 1-én születtek,

rátait, nem közeledik sem viharos gyorsasággal, sem lassú óvatossággal az ellenforradalom uralomra jutott vezéréhez. Pedig az ellenforradalom üldözi őt. Bele akarja fojtani a szót, éhenhalásra kárhoztatja.

Az emberi hűség, az erkölcsi nagyság példája ő, a forradalom, a munkások eszende, halkszavú, hivalkodás nélküli apostola.

Ezért szeretjük őt, és ezért örülünk az emléket ápoló emlékbizottságnak. Az az óhajunk, hogy ez az emlékbizottság a költőhöz méltóan végezze munkáját, s méltó legyen hozzá összetételében is. Hívjon soraiába ez a bizottság munkásokat, pártbarcosokat, — azokból az emberekből, akik az ellenforradalom súlyos éveiben értelmet adtak a költő életének, ki-mentették a magány, a céltalanság börtönéből, ahova az ellenforradalom akarta zárni a pusztulásig. S ne fogadja be azokat, akik a nemzet ne-héz napjaiban nem állották ki a hűség, becsület és ember-ség próbáját, akik most bármennyire is hivatkoznak rá, pálfordulásukkal a költő emléket is megtagadták.

Mesebeli konyha

Egy amerikai cég rövidesen kiállítás rendez Párizsban háztartási berendezésekből. Ennek keretében bemutatnak egy álomkonyhát. Ennek a mesebeli konyhának főbb nevezetességei: egy készülék, amely ultrahanghullámokkal mossza, fertőtleníti és szárítja a belhelyezett edényt — s mindezt összesen 3 perc alatt. Továbbá: indukciós árammal működő márványlap, amelyen főzni lehet, anélkül, hogy maga a lap megmelegedne; televíziós távbeszélő-készülék, amelyen át a házi-asszony saját konyhájából válogathatja ki a neki tetsző gyümölcsöt és fozelétet stb. a kereskedőnél: falba helyezett, utcára nyíló, forgatható légszelekrény, amelybe az árukihordó kívülről berakhatja a rendelt árut, anélkül, hogy be kellene mennie a házba; végül egy találóasztalka, amely gombnyomásra irányítható a konyha bármely részébe.

A kiállításán hiányozni fog az a berendezés, amely nyomógombok révén megfelelően megléte a férfiak pénztárcáját az álomkonyha beszerzésére

(A „Franc Tireur”-ból)

JOSEPHINE BAKER
EGY MAGYAR GYERMEKET IS ÖRÖKBE FOGAD

Mint ismeretes, a volt néger táncosnő, aki egykor Montmartret, sőt úgyszólván az egész világot lázba hozta, nyolc különböző nemzetiségű és fajú gyermeket fogadott már örökbe, és most egy magyar gyermeket is örökbe akar fogadni. Josephine Baker ma példás anya.

— BICSKÁVAL akart rés-szezen rárontani a rendőrré Gercsó András, a deszki gép-állomás dolgozója november 14-én a szőregi cukrászda előtt. A bíróság figyelembe vette részvételében öntudatlan állapotát: hat hónapja javító nevelő munkára ítélték,

tette volna a helyzetet.

Miért?

Rossz volt ez a szőregi helyzet?

— Nem, ez egyáltalán nem mondható. — Maga Bánvai István 10 holdas középparasztt jelenti ki ezt, aki szintén a kilenők közé tartozik. Hangiában némi dicsekvés érződik, amikor megemlíti, hogy az ősszel múlt egy esztendeje: 70 forint jutott mindenkinek munkaezvésegenként. Az idei őszi események károkat okoztak a szövetkezetnek. A többi között sok százezer forint értékű facsemete maradt eladatlanul mégis jóval 30 forinton felül esett egységenként. Hát ha még nem lett volna vízkár és aszály a nyáron.

De térjünk vissza az értekezlethez. Vaskos íegyzőkönyvek leltárak kerülnek elő, amelyek mind azt mutatják, hogyan került a múlt bűnei és az ellenforradalom következtében csaknem teljesen dabra egy nagy gazdasági milliós vagyon.

Egy-egy nyolcéves szem-igazságot. Szóráth Gyula, Fránkó Sándor és mások 800 forintért vittek el. Azzal magyarázzák a dolgot, hogy annak idején 1952-ben ennyit is hozták a közönsé állataikat. Ez igaz, mert akkor az volt a lovak forgalmi ára. Eppen ezen a lö-ügvén bontakozik ki a nagy vita. Teljesen igazságos, hogy aki annak idején napi áron vitte be jószágát a közönsé, most szintén napi áron is kaphja vissza: hiszen a rendelet is ezt mondja. Sőt a szövetkezetnek visszahagyott lovakat is a mostani áron értékeltek fel.

Az októberi napokban

és még sokáig azután is a legtöbb kilenő nem akarta elismerni a megmaradó szövetkezetet. Ezért aztán új gondolatok: osszunk mindent, ahogyan akarunk. Mások azzal érvelnek, hogy rosszul értelmezték a rendeletet, tévedtek, ezért adtak mindent olvan olcsón.

Mindezeknél is érdekesebbek azonban az indító okok. Miért történhetett meg, hogy most egyszerűen 80 ember hagvta el ezt a szövetkezetet? Érdekes erről Bánvai István középparasztt véleménye.

— Én bosszúból jöttem a Vörös Rózsa Jobbról, balról szorongattak, hogy legyek a Micsurin Tsz tagja. Ha minden áron be kell léoni, gondoltam, hát csak azért sem oda megyek.

Aztán arról beszélte, hogy később mégis milyen

szép terveket szövögetett

magának a közönsé. Maga kilenőszelgetett a miniszteriumban, hogy kaphon a szövetkezet engedélyt faesemete nevelésére. Kapott is. Ma már több, mint 8 holdas gyümölcsesemete nevelő telepe van a Vörös Rózsa Tsz-nek. Tetszett neki, hogy tudását gyümölcsöztesse. Mindegy bosszantotta azonban, hogy a közönséban rossz volt a munkafegyelem. Bár mindenki munkaezvésegi után részesedett a haszonból mégis sokszor a feülüköz vág-ták a földeseknek, csinálták ti. ügvis a tiétek volt. A bosszantás aztán a földesek részéről sem maradt el.

Fölvetődik végül is a kérdés, hogy ezutánan örökre hagyták-e el a szövetkezetet ezek az emberek. Bánvai megadja rá a feleletet:

— Szó sincs róla, hogy örökre. Máris tárgyalunk a szövetkezetekkel arról, hogy

új munkaközösségeket alakítsunk.

Vannak olyan elképzeléseink, hogy velőre 8—10 családból álló kis csoportokban gazdálkodjunk majd. Csak az jön hozzánk, aki akar és akit ismerünk, akiről tudjuk, hogy kicsoda.

A mulóban levő viharról még sokat beszélnek itt is az emberek. Mondják: sok kárt okozott ugyan, de arra jó volt, hogy megmutassa mi az arany és mi az ami csak fénylik.

Csepri József